

El Ter: de la solidaritat a l'abús

La Gola del Ter, la desembocadura del riu, a l'Estartit
Foto: AJ. TORROELLA.

El Ter és un riu espoliat, un riu transvasat. Des de Torroella de Montgrí i el Baix Ter ho constatem i ho patim amb impotència. Això és així des l'any 1959, quan el govern franquista va aprovar la "ley del Ter" per permetre l'aportació d'aigua cap a Barcelona. També fixava un cabal mínim per a la conca del Ter, però aquest s'ha incomplert sistemàticament: alguns dels darrers anys fins al 75% del seu cabal ha estat transvasat, a través de la canonada que surt del Pasteral.

El riu ja no dona per a més, ha traspassat la frontera de la solidaritat i ha esdevingut l'abús. La magnitud del transvasament és tan gran que condiciona el nostre regadiu, dificulta la recàrrega de

l'aqüífer del Baix Ter, deixa el riu sense cabal ecològic i fa que gairebé no arribi al mar.

En el fons, del que estem parlant és d'una qüestió de desequilibri territorial, ja que amb el transvasament s'abasta prop de 5 milions de catalans i les seves activitats econòmiques, per tant, no només Barcelona, sinó més de mig país! Que la part més poblada de Catalunya depengui d'un riu que ja té prou problemes és del tot imprudent. Per tant parlar de l'aigua del Ter és parlar del problema nacional de l'aigua. Una qüestió que cal abordar globalment, posant tots els recursos hídrics sobre la taula i preveient la interconnexió de les xarxes per garantir el subministrament a tot el territori català. En un país en construcció, l'abastament d'aigua sí que és una estructura d'estat prioritària per garantir-nos un futur com a estat.

Torroella de Montgrí ha mantingut un paper molt actiu en la reivindicació històrica per posar fi a aquest espoli i va contribuir decisivament a la creació de la Junta Central d'Usuaris d'Aigua del Baix Ter, un òrgan que serveix per millorar-ne la gestió, fer d'interlocutor amb les administracions i reivindicar un riu viu.

El 2 de desembre passat vaig assistir, com a alcalde i president de la junta, a la constitució de la Taula del Ter. Vaig tenir-hi sensacions positives i el convenciment que s'iniciava una nova etapa que pot encarar la solució definitiva a aquest greuge territorial. El reconeixement de la solidaritat del Ter envers el progrés de Catalunya, amb l'aigua transvasada cap a l'àrea metropolitana els darrers cinquanta anys, hi és present. Però tal com vaig reivindicar a l'Honorable Conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, el nostre objectiu és garantir el cabal del Ter aigües avall dels pantans i assegurar la recàrrega de l'aqüífer del Baix Ter. Perquè el riu és l'eix de les nostres vides i perquè sense aigua al Ter la nostra pervivència no està garantida. Tant en la preservació mediambiental, en el manteniment de la nostra agricultura productiva o en el desenvolupament d'un model turístic sostenible.

En els darrers anys els ajuntaments aplegats al Consorci del Ter hem redescobert el riu, hem replantat bosc de ribera i hem potenciat el patrimoni fluvial. Entre tots hem recuperat el que havíem oblidat i hem tornat a mirar al riu des dels nostres pobles. Perquè el riu Ter és molt més que un curs d'aigua. Des d'Ulldeter, a Setcases, fins a la Gola, a Torroella de Montgrí, ha forjat la nostra identitat. El Ter, més enllà de l'aigua, ens ha portat progrés econòmic, ha vertebrat el territori, ha dibuixat el paisatge..., ens ha donat vida! I ho ha de continuar fent.

A les properes reunions tècniques de Taula del Ter del 13 de gener, hi serem i exigirem l'acompliment dels

compromisos. No defallirem mai en la defensa del Ter.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 06-01-2017 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/1037898-el-ter-de-la-solidaritat-a-l-abus.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui